

ACC. NR. 2339

Landskap: HALLAND

Upptecknat av: Emil J. Söderman

Härad: FJÄRE

Adress: Srenstorp Hof

Socken: HÄNHALS

Berättat av: Sigfrida Mattsson.

Uppteckningsår: 1929.

Född år 1864 i Hänhals.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

Grimborgs-risan

1-13

13 sid.

ACC. NR. 2339

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: HALLAND

Upptecknat av: Emil J. Söderman

Härad: FJÄRE

Adress: Srenstorp Hof

Socken: HÄNHALS

Berättat av: Sigfrida Mattsson.

Uppteckningsår: 1929.

Född år 1864 i Hänhals.

Uppteckningen rör

Grimborgs-risan

1-13

13 sid.

Skriv endast på denna sida!

Landskap: *Halland* Socken: *Hauhals*
 Fullständigt namn: *Sigfrida Benedikta Hallson*
 Född den *24 mars* år *1864* på *Regatorps gård Grissela by*
 i *Hauhals socken Halland* (gård eller by)
 Yrke: *en gång hushållsfröken för häradshövdingens sysla*
 Bosatt å följande platser: *End. Hauhals socken Halland*
 (socken, landskap, tid)

N:r i accessions-
katalog:*2339*
2339

Bor nu i *Hauhals by, Hauhals socken*
 (gård eller by jämte postadress)
 Faderns namn: *Anton Andersson* född *13 maj 1825*
 Moderns namn: *Kerstin Zachrisson* född *22 dec. 1822*
 Sedan huru länge är släkten känd: a) fädernet? b) modernet?
 Närmare upplysningar om släkten: *farsfadern skulle vara m. m. h. m.*
Andreas Andersson, farmodern skulle vara Anna Andersson
bos. i Hauhals, Halland. ? mormodern skulle vara Elvira Kristina
Klausson bos. i Tvede socken: Halland.

Sagesmannens barndom: *syskon vid hemmets jordbruk, 5 d. syskon*
 (el. upptecknarens) skolgång *fast folkskola* (syssetsättning, syskon)

Läsning: *Pönlitteratur och religiös litteratur*
(böcker, tidningar m. m.)

Resor: _____

Har sagesmannen sina hägkomster efter vissa personer? Vilka?
(el. upptecknaren)

Deltagande i föreningslivet: _____

Förtroendeuppdrag: _____

Övriga upplysningar: _____

Död den _____

(år och dag)

Ant. av _____

Dessa uppgifter ha insänts av: _____

(namn och fullständig adress)

Svenstorp Gaf

år *1929*

ACC. NR. 2339

Landskap: Halland Upptecknat av: Ernst Wörman
 Härad: Gärne Adress: Struvs Höf
 Socken: Heanhals Berättat av: Lipilla Mattson
 Uppteckningsår: 1929 Född år: 1864 Heanhals

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV1
(13 sidor)Grimbofogs
visan.

2339

Uppteckningen rör Kampen Grimborg

Det kall två kämpar en pomonarkväll
 Framför sin koning i Nordens fjäll,
 Stålleröder vare de, joga rädda,
 I järn och stål beständigt klädda.

Men Grimborg helle vät en ofdens.
 Han grep en hornet med juogras fem.
 Han sa: "Jag vägar au för min fliska
 Du fulla hornet i kollen fliska."

Stålleröder, säg mig en trofast må,
 Se höd som rosor. Skriv endast på denna sida! Så vil pomso?

2. En Renegadotter så skon och jagar,
Och henne gästade tu berud jag tager."

Min Stalbroder, han svarade då:

"Om du på friarevall vill gå
En mig jag Ränner så skon kländ alla,
Än henne vinna lär svårt sig falla.

Skon vistades uppe på sin faders gård
I nom en hundrade Ränners bård.

Dit Posten lifvet än dit sig våga,
Och efter jungfrun det minsta fråga."

Dit vill jag rida!" Skre Gimmberg Skrek,

"Jag loftas alltid af leardalek!

Ej som sina jungfrur jag går och Ruser,
Och Rärlets gran mig ej med Ruser."

"Stalbroder," sade den Räre vän,

3.

"Du dität far Kommer ej igen.
 Du korgens Rämpar, de äro vilde
 Och Rungens Hofmän ej heller milda.

"Här, visa mig vägen till
 Sin deure Rungens Hof och Slott:"
 Ja, Grimborg sade; "Ja, du skal hafva
 Du gångarn hvita, som lest kan träffa."

De Rämpar fido en midnatts stund
 Igenom korgens heliga lund.
 De leste de sågo blaud melomstron floda —
 Du var ej vatten men blodet floda.

Staketet voro af idel järn —
 Mot Grimborgs skyfka en ringa värm

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

2339

Med polen golfven han Sönderställe
Och iagen väktare honom mötte.

Sin jungfruns dörr gick han ensam då,
Med järnstövt händske han klappa på:
"Statt upp, minn Mona, Stjut i från rygeln
På dörren, ty annars jag träcker spegeln."

Men jungfrun svarade, slatt och fräckt:
"Hvem är den friare, Gjäf och Käck?
Med iagen ännu jag möte stämde."
— Men hennes vrede G Grimleaz stämde.

På dörren han hade stuldran serit,
Lå läs och regel de föllo med.
Den stolta friaren sig inträngde,
Och dörren åter behändigt stängde.

5.

Jusd inte höfvelig han då var:
 "Stå upp, minn stona, och nu var snar!
 Det måste sig Edes nu behaga
 Att minna stöflar utaf mig draga."

På gylln stolen han sälls sig,
 Men frun svarade utom sig:
 "Sina stöflar jag ej draga kanter,
 Du nävishet mig för mycket kränker."

Den stalle Gimmberg stieknade då,
 Han sprang i sängen med stöflar på,
 Hans stora sporrar i denna villa,
 De vackra täcket han rispar illa.

Det gick nu ganska till Rungens leud:
 "Med makts vill Gimmberg sig taga leud."

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

2339

Hos Ringens dödskan, sedan hvilat,
Och till midsällning i mågn ilat."

Och Ringen ropade i vredesmod:
"Upps Kampar! Gärningens Präppor ledod.
I ståt Er Kläder, men passan tiden,
Sj Grienborg är som en lejarm i Striden."

De Kampar sprungo i full galopp,
Och därren ville de stöta opp.
När Grienborg hörde på därren klamta
Han så: "Fas kommer, men vänta, vänta."

Han kom som stormen på upprörd haf:
Hvard Kampas hufvad han högg utaf,
Som gräs och strå för hvard hugg han gjorde,
Skal ingen mer honom leida torde.

7. Men först förrän det blef ljusan dag
De föllo hundrade för hans slag.
I sin strids häst han till dörren ledde
Och sin till afresa sig beredde.

Han tog nu jungfrun i snöhvitt hand
Han sad: "Kom, följ mig till mitt land!"
På sadeln knäpjen han henne höjde
Och mågot motstånd genom höjde.

Men Grimberg stannade inte för,
Än han kom fram till sin moders dör.
Der stod en gammal vet mig och sade:
"Välkommen hem! Jag dig väntat hade."

Men säg mig, hvem är den unga leud,
Som dig nu följer i dyrbart skrud.

8 Med gyllne källe och härligt smycke?
Hon måste vinna all världens hjerta."

Men Gumborg svarade, att hon är,
"En Kungadotter, mig hjärtligt kär.
Med svärdet hafver jag henne tagit
Och hennes väklare vederlagit."

På högan lofd han mig följt sin nö.
Med henne vilte han lefa och dö.
Han så' till henne: "Vil du min lifva,
Och hand och hjerta åt mig gifva?"

Junzfrun svarade blygsamt då:
"Hvem är, som kan emot Gumborg stå?
Min man, min herre, det må du vara,
Sj du har styrka att mig förvara."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8.

2339

9
Så hölls där bröllof, så dracks ur horn,
Och lurar hörens från väkt^{ur} torn.
Det unga paret till pångs man leder,
När midvall sig öfver jorden lerader.

Men Karl förrän ifrån äst usky
Den nya dagen har kärjal gudy.
Ett vapenbrast öfver gården härdes.
Af hvilket pömmen för många stöds.

Ett stätteladt hov utaf hofman stod
Bring Grimborgs gård uti öfvermod;
In trängdes künpar, som härdes fråga,
Om inte Grimborg sig us tär vaga.

De stöt på dörren med stål och spyd.
"Och Grimborg hemma, så skal hon ut!"
Så ropete alla den vilda skaran,
Men ännu höres Skriv endast på denna sida! det ingen svara.

Men Grimborg inom en vindsluggleg,
 För spejut och pilar han ej hiuleu jag.
 Han sade: "Jag stræl ut skall tråda,
 Men ann erlunda skall jag mig klåda."

Hans unga leud hon var ej son.
 Hon krängde stöflarna på hans ben,
 Bring höfsu spände hon svärd och lealte,
 Sen "dell" hon hjälman uppå sitt ställe.

Sen steg han ut uppå trappan led,
 Han högg omkring sig på kämpared;
 De fremnade o. de hjälmar klyfdes,
 De stolta hofman ej mera ofodes.

De follo tusende för hans svärd,
 Den leken klyfdes helt om kampsvärd,
 Och ingen enda sig artar föra
 Att ridu honom all Skriv endast på denna sida! leudskap gna.

//.

Men Gimborg var ej brött, ej feg,
Han gvest på sin stridshäst steg,
Gjäf på han red till Rungaborgen,
Och leudar Rungen den nya Sorgen.

Då steg han in till Hans Majestat,
Så gylfret söktade för Hans fjät,
Men Rungens tjänare stodo klocka,
Och syntes prät au med Gimborg leka.
Men Rungen sade: "Blott prara mig"
De kappra Hofmän jag säude dig,
Säg, vore äro de alla allw?"
"Jo, de hvila om i Valhallw."

"De ligga många uppå min gård,
Och lekem lef du för mycket svar."
Och Rungen ryede: "Jag hänuud skall taga,
Och hadu skall du ej mera draga!"

Och Rungen med sina Svimmers Hof,
 Kom svärdet höjde med glädjerop,
 Rüstades krig gämn, dit Gernborg trängde,
 Och hastigt sig på sin stridshäst förängde.

Hans svärd det lilla brade runt omkring
 I denna Hofmans tillslutna ring.
 Och inte förad och inte stungen,
 Han stod qvinn till slut med Rungen.

Och Gernborg såg ut på fruktansvärd.
 Han blöddet kerkar utaf sin svärd,
 Han på till Rungen: "Blott för din Kona
 Och för din dotter vill jag dig skona."

Rungen sade: "Du man af järn,
 Sag du min dotter, lif landets värn.
 Bättre är jag har dig på min sida
 Än för min frångång Skriv endast på denna sida! avot dig strida"

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

12.

2339

13.

Grimberg red hem, han selef i frid,
Och hved han gjorde det blef der vid.
Och ingen fuede sig våga röra
På lälige svärdet han örke fara.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13.

2339